

Wybitni dzierzoniowscy sportowcy

Olimpijczycy, mistrzowie świata i Europy, reprezentanci drużyn narodowych, mieszkańcy, którzy zdobywali najwyższe laury w historii oraz młodzi zawodnicy odnoszący sukcesy w zawodowstwie. Poznajcie sylwetki wybitnych sportowców Dzierżoniowa. Opisy zawodników pochodzą głównie z wydawnictwa "Od Reichenbach po Dzierżoniów, Historia sportowych pasji i polityki", autorstwa Tomasza Przerwy i Bartłomieja Perlaka.

Kamil Bednarek - najmłodszy w tym wyjątkowym gronie jest zawodowym bokserem. Kamil zadebiutował pod koniec 2019, ale to 2020 rok był pierwszym, w którym dzięki wyjątkowo dobrej i miłej dla oka postawie w ringu jest dziś zaliczany do największym zawodowych prospektów w Polsce. Kamil Bednarek trenuje w grupie Knockout Boxing Promotions. Wciąż jest niepokonany.

Jan Czuwara (ur. 18 października 1995) - wychowanek Żagwi Dzierżoniów. Z rodzimego klubu poszedł do Siódemki Miedź Legnica, następnie do Zagłębia Lubin, w którym w sezonie 2016/2017 rzucił 114 bramek i został wybrany odkryciem sezonu w Superlidze. W 2018 r. przeszedł do Górnika Zabrze. Kolejny sportowy talent z Dzierżoniowa uczęszczający w młodości do Szkoły Podstawowej nr 5 reprezentował Polskę w kadrach juniorów i młodzieżowców. W 2013 r. uczestniczył w otwartych mistrzostwach Europy U-19 w Szwecji. W reprezentacji Polski seniorów zadebiutował w czerwcu 2017 r. Reprezentował Polskę na Mistrzostwach Świata w Piłce Ręcznej rozegranych w Egipcie w 2020 roku.

Jan Brzeźny (ur. 11 czerwca 1951 r. w Olesznej) - kolarz szosowy, dwukrotny zwycięzca Tour de Pologne, olimpijczyk z Montrealu (1976), wielokrotny mistrz i reprezentant Polski. W swojej karierze zdobył 18 medali mistrzostw Polski seniorów, w tym osiem złotych (w 1976 i 1981 w wyścigu indywidualnym ze startu wspólnego, w 1976 w wyścigu górskim, w 1972, 1973, 1975 i 1976 w szosowym wyścigu drużynowym, w 1981 w jeździe parami (z Witoldem Mokiejewskim), cztery srebrne (w 1978 w szosowym wyścigu indywidualnym, w 1977 w wyścigu górskim, w 1980 i 1981 w szosowym wyścigu drużynowym) i sześć brązowych (w 1980 w szosowym wyścigu indywidualnym, w 1978 w wyścigu górskim, w 1974, 1977 i 1978 w szosowym wyścigu drużynowym, w 1973 w jeździe parami (z Januszem Kowalskim). Dwukrotnie wygrywał Tour de Pologne (1978 i 1981). Czterokrotnie startował w Wyścigu Pokoju, wygrywając

dwa etapy i raz klasyfikację górską. W 2010 r. został odznaczony Srebrnym Krzyżem Zasługi. Karierę rozpoczął w LZS Huragan Dzierżoniów, a następnie od 1972 r. występował w Legii Warszawa (1972-1973) i Dolmelu Wrocław (1973-1983). Reprezentował Polskę na Igrzyskach Olimpijskich w 1976 r., zajmując 30 miejsce w szosowym wyścigu indywidualnym. Czterokrotnie startował w tej konkurencji na mistrzostwach świata (1974 37, 1977 28, 1978 65, 1981 36).

Sławomir Chrzanowski (ur. 24 stycznia 1969 r. w Dzierżoniowie) - kolarz szosowy, olimpijczyk. Absolwent Szkoły Sportowej w Dzierżoniowie, wychowanek Kolarskiego Klubu Sportowego Sobótka, a następnie przez wiele lat zawodnik Ogniwa Dzierżoniów. W 1996 r., jako członek kadry Polski, startował będąc jedynym kolarzem amatorskim (niezrzeszonym w żadnej grupie zawodowej) w igrzyskach olimpijskich w 1996 r. w Atlancie, gdzie zajął 50 miejsce w wyścigu ze startu wspólnego (z reprezentantów Polski lepszy był jedynie Z. Spruch, który był 9). Czterokrotnie startował w Wyścigu Pokoju, w którym w 1996 r. wygrał klasyfikację najaktywniejszych kolarzy. W tym samym roku wygrał Wyścig Szlakiem Grodów Piastowskich, a trzy lata później zdobył mistrzostwo Polski w wyścigu górskim. Poza tym wygrał dwa etapy Tour de Pologne.

Marian Franciszek Suski - był brązowym medalistą w szermierce na igrzyskach olimpijskich w Los Angeles w 1932 roku. Uczestniczył w igrzyskach w Berlinie w 1936. Zasłużony oficer łączności - Krzyż Walecznych za obronę Warszawy w 1939 roku. Przez dwa pierwsze lata po wojnie był związany z Dzierżoniowem i powstającą w tamtym czasie Diorą.

Jan Faltyn (ur. 10 października 1952 r. w Olesznej) - kolarz torowy i szosowy, wicemistrz świata na torze w wyścigu punktowym (1977). Karierę zawodniczą rozpoczął w zespole LZS Huragan Dzierżoniów, gdzie występował obok Jana Brzeźnego. Następnie, podobnie jak Brzeźny, był zawodnikiem Legii Warszawa i Dolmelu Wrocław. Z powodzeniem łączył starty na szosie i na torze. Jego największym sukcesem było zdobycie srebrnego medalu w wyścigu punktowym amatorów podczas torowych mistrzostw świata w San Cristóbal w 1977 r. Na tych samych mistrzostwach startował jeszcze w drużynowym wyścigu na 4000 m na dochodzenie, ale Polacy odpadli w eliminacjach. Jeszcze czterokrotnie startował w mistrzostwach świata, ale bez sukcesów. Sześciokrotnie sięgał po tytuł mistrza Polski (1972, 1973, 1975 i 1976) w szosowym 370 wyścigu drużynowym na 100 km, w 1978 w indywidualnym wyścigu górskim, w 1981 w drużynie (z Dolmelem). W 1979 był trzeci w mistrzostwach Polski w indywidualnym wyścigu szosowym.

Paweł Juraszek (ur. 8 października 1994 r. w Tel Awiwie) - polski pływak specjalizujący się w stylu dowolnym. Rekordzista Polski na 50 m stylem

dowolnym, brązowy medalista mistrzostw Europy na krótkim basenie, piąty zawodnik mistrzostw świata w pływaniu. W maju 2016 r. zdobył swój pierwszy medal mistrzostw Polski (na dystansie 50 m stylem dowolnym) i jednocześnie tym wynikiem zapewnił sobie udział w olimpiadzie. W sierpniu 2016 r. podczas igrzysk olimpijskich w Rio de Janeiro w konkurencji 50 m stylem dowolnym zajął 35 miejsce (z czasem 22,50). Niespełna rok później, podczas mistrzostw Polski w Lublinie pobił rekord kraju na 50 m stylem dowolnym (21,68). Z kolei na mistrzostwach świata odbywających się w Budapeszcie zajął piąte miejsce na tym samym dystansie, poprawił ustanowiony nieco wcześniej własny rekord kraju (21,47). W grudniu 2017 r. podczas mistrzostw Europy na krótkim basenie w Kopenhadze zdobył brązowy medal w sztafecie 4 × 50 m stylem dowolnym, w której Polacy ustanowili nowy rekord kraju (1:24,44). Natomiast indywidualnie na swoim koronnym dystansie (50 m stylem dowolnym) był czwarty (20,81). Nieco gorszy był rok 2018, kiedy to w sierpniu na mistrzostwach Europy w Glasgow zajął ósme miejsce w swojej konkurencji (22,14). Z kolei w grudniu, podczas mistrzostw świata na krótkim basenie w Hangzhou, zajął piąte miejsce (21,00). W lipcu 2019 r. na dystansie 50 m stylem dowolnym zajął siódme miejsce na mistrzostwach świata w Gwangju, a w grudniu 2019 r. na mistrzostwach Europy w pływaniu na krótkim basenie był czwarty.

Jacek Mickiewicz (ur. 17 kwietnia 1970 r. w Dzierżoniowie) - kolarz szosowy, wychowanek Ognia Dzierżoniów i mistrz Polski z 1994. Reprezentant Polski, a także olimpijczyk z Barcelony (1992). Absolwent Szkoły Sportowej w Dzierżoniowie. Karierę zawodniczą zaczynał w Ogniu Dzierżoniów, a jego największym sukcesem w karierze było mistrzostwo Polski w wyścigu ze startu wspólnego w 1994 r., kiedy to odbyły się ostatnie amatorskie mistrzostwa Polski. Ponadto czterokrotnie zdobywał brązowe medale mistrzostw Polski dwa razy w indywidualnym wyścigu szosowym (1990 i 1995) i dwukrotnie w wyścigu drużynowym na 100 km (1990 Gwardia Katowice i 1994 Victoria Rybnik). W zawodowych startach jego największym sukcesem była wygrana w wyścigu Dookoła Mazowsza w 2002 r., w którym wygrał także dwa etapy. Dwukrotnie reprezentował Polskę w indywidualnym wyścigu szosowym w mistrzostwach świata, ale w 1990 r. nie ukończył wyścigu, a w 1993 r. zajął 92 miejsce. W 1992 r. wystąpił w tej samej konkurencji na Igrzyskach Olimpijskich w Barcelonie, zajmując 22 miejsce. Dziesięciokrotnie wystąpił w Wyścigu Pokoju, wygrywając w nim pięć etapów W 1994 r. wygrał jeden z etapów Tour de Pologne.

Mieczysław Nowak (ur. 22 grudnia 1936 r. w Chomęcicach, zm. 17 maja 2006 r. w Nowym Dworze Gdańskim) - sztangista, brązowy medalista olimpijski i wielokrotny medalista mistrzostw świata. Podnoszeniem ciężarów zainteresował

się podczas nauki w Technikum Budowy Maszyn Włókienniczych w Dzierżoniowie, gdzie rozpoczął starty, reprezentując LZS Dzierżoniów. Pierwszy sukces osiągnął w 1964 r., kiedy podczas igrzysk olimpijskich w Tokio zdobył brązowy medal. Na mistrzostwach świata w Teheranie w 1965 r. i rozgrywanych rok później mistrzostwach świata w Berlinie zajmował drugie miejsce, ustępując tylko Miyake. W 1970 r. zwyciężył na mistrzostwach świata w Columbus, wyprzedzając kolejnego Polaka, Jana Wojnowskiego. Ponadto zdobywał złote medale mistrzostw Europy w latach: 1965, 1966 i 1968, srebrny w 1970 r. (waga kogucia) oraz brązowy dwa lata później. W 1968 r. wystartował na igrzyskach olimpijskich w Meksyku, gdzie zajął piąte miejsce, a cztery lata później, podczas igrzysk w Monachium, rywalizację ukończył na siódmej pozycji. Był trzynastokrotnym rekordzistą Polski. Reprezentował kluby: LZS Dzierżoniów, Śląsk Wrocław i Flotę Gdynia. W Plebiscycie „Przeglądu Sportowego” za rok 1970 zajął szóste miejsce. Po zakończeniu kariery zawodniczej pracował jako trener i działacz sportowy w Nowym Dworze Gdańskim.

Zuzanna Oliwa (ur. 1981 r.) - pływaczka, wychowanka MKS Dziewiątka Dzierżoniów, w latach 1993–2002 w kadrze narodowej. W swojej karierze w klubie, do roku 2001, zdobyła 82 medale na mistrzostwach Polski w różnych kategoriach wiekowych. W 1997 r. uczestniczyła w mistrzostwach Europy juniorów w Edynburgu w rywalizacji stylem motylkowym. Mistrzyni Polski (50 m stylem dowolnym seniorów na 50-metrowym basenie). Dwukrotnie pobijała rekord Polski na dystansie 50 i 100 m stylem motylkowym oraz dowolnym.

Krzysztof Piątek (ur. 1 lipca 1995 w Dzierżoniowie) – polski piłkarz występujący dziś na pozycji napastnika w niemieckim klubie Hertha BSC oraz w reprezentacji Polski. Uczestnik Mistrzostw Europy U-21 2017. Treningi piłkarskie rozpoczął w dziecięcym zespole Niemczanki Niemcza, w kwietniu 2006 przeszedł do UKS Dziewiątka Dzierżoniów, a w 2011 do Lechii Dzierżoniów, w barwach której w wieku 17 lat zadebiutował w III lidze. W 2013 został graczem Zagłębia Lubin. W sierpniu 2016 został sprzedany za kwotę 500 tys. euro do Cracovii, z którą podpisał czteroletni kontrakt. W 2018 przeszedł za kwotę 4 mln euro do włoskiego klubu Genoa CFC, skąd rok później trafił do A.C. Milan. Obecnie gra w niemieckiej Hercie. Pierwszy występ w barwach narodowych zanotował w reprezentacji Polski U-20 w czerwcu 2015 podczas meczu towarzyskiego ze Słowacją. Cztery miesiące później zadebiutował w reprezentacji Polski U-21, zdobywając gola w sparingu z młodzieżową reprezentacją Izraela. W czerwcu 2017 otrzymał powołanie od selekcjonera Marcina Dorny na Mistrzostwa Europy U-21 2017. Podczas turnieju wystąpił we wszystkich trzech meczach fazy grupowej, jednak jego zespół nie uzyskał awansu do fazy pucharowej. W maju

2018 znalazł się w szerokiej kadrze seniorskiej reprezentacji na Mistrzostwa Świata 2018 w Rosji, jednak ostatecznie na sam turniej nie otrzymał powołania od selekcjonera Adama Nawałki. Swój debiut w narodowych barwach zaliczył we wrześniu 2018 w meczu towarzyskim z Irlandią. 11 października 2018 zdobył swojego pierwszego gola dla reprezentacji Polski w przegranym meczu Ligi Narodów z Portugalią (2:3). Autor jednego z trzech goli, które reprezentacja Polski strzeliła podczas Mistrzostw Europy w 2024 roku.

Paweł Piwko (ur. 7 października 1982 r. w Dzierżoniowie) - piłkarz ręczny, występujący na pozycji prawoskrzydłowego. Wychowanek Żagwi Dzierżoniów. Karierę sportową rozpoczął jako piłkarz nożny w Lechii Dzierżoniów, ale w czwartej klasie szkoły podstawowej zamienił ją na piłkę ręczną. Po występach w Żagwi Dzierżoniów reprezentował także zespół SMS-u Gdańsk i Śląska Wrocław, a następnie Chrobrego Głogów i Vive Kielce. Jako zawodnik najbardziej utytułowanej polskiej drużyny piłki ręcznej Vive Kielce (w latach 2009 i 2010) dwukrotnie zdobył tytuł mistrza Polski i w tym samym czasie Puchar Polski. Od 11 czerwca 2010 r. zawodnik Miedzi Legnica. W reprezentacji Polski wystąpił 44 razy i zdobył 70 bramek. Uczestniczył w Letnich Igrzyskach Olimpijskich w Pekinie, gdzie wraz z reprezentacją Polski zajął piąte miejsce, po przegranej w ćwierćfinale z zespołem Islandii (późniejszym wicemistrzem olimpijskim).

Paweł Sibik (ur. 15 lutego 1971 r. w Niemczy) - piłkarz grający na pozycji pomocnika, wychowanek Argona Niemcza, a następnie od sezonu 1989/1990 przez kilka lat zawodnik dzierżoniowskiej Lechii, z której przeszedł do Odry Wodzisław, gdzie spędził najlepsze sportowe lata. W 2003 r. został zawodnikiem cypryjskiej drużyny Apollon Limassol, a następnie powrócił do Polski, gdzie występował w Podbeskidziu Bielsko-Biała i Ruchu Chorzów. W polskiej ekstraklasie rozegrał 192 mecze i zdobył 28 bramek. Karierę piłkarską zakończył w 2006 r. w zespole Przyszłości Rogów, w której następnie zajmował się szkoleniem młodzieży. W reprezentacji Polski seniorów rozegrał trzy mecze, w tym w 2002 r. w mistrzostwach świata w piłce nożnej rozgrywanych w Japonii i Korei Południowej, gdzie wystąpił w jedynym wtedy wygranym meczu przeciwko Stanom Zjednoczonym (3:1). Honorowy obywatel Dzierżoniowa. Aktualnie pełni funkcję prezesa Lechii Dzierżoniów.

Dominika Anna Sztandera (ur. 19 stycznia 1997 r. w Dzierżoniowie) - pływaczka specjalizująca się w stylu klasycznym, brązowa medalistka mistrzostw Europy juniorów, wielokrotna mistrzyni i rekordzistka Polski. W 2013 r. podczas mistrzostw Europy juniorów w Poznaniu zdobyła brązowy medal w sztafecie 4 ×

100 m stylem zmiennym. Dwa lata później, na mistrzostwach świata w Kazaniu na dystansie 50 m stylem klasycznym pobiła rekord Polski czasem 31,34, zajmując 18 miejsce. W konkurencji 100 m stylem klasycznym z czasem 1:09,38 uplasowała się na 33 pozycji. Płynęła także w sztafecie 4 × 100 m stylem zmiennym (18 miejsce). W maju, podczas mistrzostw Polski w Lublinie, czasem 1:07,92 poprawiła 12-letni rekord Polski na dystansie 100 m stylem klasycznym. Na mistrzostwach świata w Budapeszcie w konkurencji 50 m stylem klasycznym uzyskała wynik 31,31 s i zajęła 18 miejsce. Na dystansie dwukrotnie dłuższym uplasowała się na 28 pozycji z czasem 1:09,91. W grudniu, podczas mistrzostw Europy na krótkim basenie w Kopenhadze, zajęła czwarte miejsce na 50 m żabką i ustanowiła jednocześnie nowy rekord kraju (29,82). W 2024 roku została Mistrzynią Europy na 50 m stylem klasycznym, ustanawiając w finale rekord Polski.

Piotr Wilczewski (ur. 9 sierpnia 1978 w Dzierżoniowie) - polski bokser zawodowy, trener. Mistrz Europy organizacji EBU, zdobywca pasów WBF International oraz Mistrza Świata federacji TWBA w wadze superśredniej. Trzykrotnie występował na amatorskich Mistrzostwach Europy. W 2000 w Tampere i w 2002 w Permie doszedł do ćwierćfinału. Największym sukcesem "Wilka" stał się tytuł zawodowego mistrza Europy, który zdobył na ringu w Finlandii, gdzie przez nokaut w przedostatniej rundzie pokonał tamtejszego boksera Amina Asikainena. Piotr Wilczewski jest dziś jednym z najbardziej uznanych bokserskich trenerów w zawodowym boksie. Tej sztuki przez długi czas uczył od niezapomnianego i nieodżałowanego Andrzeja Gmitruka.